СЛОВО ПРАВДИ

Подд. ч. 10 п. THE WORD OF TRUTH -Український церковно-народний місячник в Канаді.

Рік І. | Винніпег, Манітоба, Жовтень, 1931. Winnipeg, Man., October, 1931. Число 1.

ВІД ВИДАВНИЦТВА.

СЛОВО ПРАВДИ.

Випускаючи в світ "СЛОВО ПРАВДИ," уважаємо своїм обовязком сказати — хто ми є, о що нам розходиться і яка ціль та провідна ідея сего часопису.

Напрям "Слова Правди" церковно-народний і видається для прояснення застрашаючого хаосу, що тепер тяжить в і над життям укр. народа в Канаді та по можности спрямувати зусилля народні на питомо-історичний шлях здорового церковно-народного життя і поступу.

Ми всі знаємо з нашої Історії, що від часів Хрещення Руси в 988 році за нашого князя Володимира Великого в столиці України Київі, в ріці Дніпрі, наші предки і ми стались, були і є православними греко-католиками, бо від Греків прийняли св. католицьку або соборну і апостольску віру, релігію і церкву; правдиву Віру і Церкву Христову, що має свої початки в Назареті, Вифлеємі і Єрусалимі, а не деинде.

На Україні є поверх 35 мілионів православних греко-католиків, в Галичині звиш 3 мілиони, на Буковині около 1-го мілиона, а також на Угорщині і під Чехамч є пару мілионів наших русинів українців православної греко-католицької віри. Різниця щодо віри між цим одним братнім народом є та, що звиш 35 мілионів нас на Україні не належуть під Таліяна Римського папу, а ті що є в Галичині на Угорщині та на Чехах були колись насильно прилучені під Таліяна, і під Таліяном і до днесь зістають та щей думають завзято, що так і треба, бо по їх гадці ніби лише Таліян в Римі може бути святий, бо ніби св. Петро повісив у него в покою ключі на цьвочку, до раю. Але відправа в церкві, церковні книги, молитви і свята у нас всіх одні й однакові для нас всіх: на Україні, Угорщині, Чехах і на Буковині. Ми є один народ і одна наша віра, релігія і церква — греко-католицька православна. Ми є рідні брятя по мові, по крови й по вірі, лише поділені границями державними, Таліянами, Москалями, Румунами, Польщею, Французами, Бельгійцями, байбельниками, ліпами, фратрами, ксьондзами і иншими чужинцями. А тому що ми поділені, тому ми не є злучені в одну силу, в один народ, а се виходить чужинцям на користь, а нам на загибіль і шкоду. Мало того, що чужинці — піпи, прічери і бизнесові чужі гандлярі та такі шторники — користають з нашої незгоди та точать нашу кров для себе, а нашу молодь обертають на свій погиб, ті чужинці ще й сіють між нами ворожнечу, називаючи одних "шизматиками," других буковинцями, галішеняками, папиштаками і т. д., щоб жерлися, — бо в каламутній воді добре риба лапається. Правдою є, що у нас українців в Канаді церковна і народна справа дуже лихо стоїть, бо піпи, бельгійці та наші французькі вихованки по сулпіцянських дірах-вертепах у Монтреалі — це наймити одурені, окрадені з розуму, чести народнього почуття любови і посвяти для рідного народа. Це наші модерні яничари. А про настоящих казьонних попів та про байбельників, плигунів, скакунів і таких, що в неділю дрова рубають і солонини не їдять, то годі й говорити. Це не наше, чуже і дурне.

Погляньмо, що витворюють казьонні, а поруч них "катафальні;" дуже несмачна каша і зло. Розбиття і зневіра кругом і всюда.

Отже, появу "Слова Правди" ми уважаємо на часі і важною для єдности всього братнього українського народа в Канаді, й для освітлення подій і прояв у правдивім світлі. Ми віримо, що всі здороводумаючі, чесні сини і дочки нашого укр. народа будуть з нами і поможуть нам в імя правди, єдности і добробуту нас всіх українців в Канаді у нашій праці.

З дальших Статей в сім числі, довідаєтеся більше про наші всіх спільні цілі і задачі.

Наш клич: Всі за одного й один за всіх.

Один Бог, одна віра, один народ без поділу на ворожі табори.

Всі за одну Українську Греко-католицьку Православну Церкву з ... Володимира Святого, нашого князя в Київі, столиці України. Вперед!

"КАТОЛИК"

Люди дуже зловживають словом "католик." Не лише парохіяне, котрі не знають значіня того слова, а навіть священики і архиреї якось або легковажать або не помічать сего слова, а навіть дехто з погордою вимовляє се широке слово "католик." А найбільше і найганебніше зловживає сим словом поганьский, безбожний Рим на чолі з Таліяном папою. Папство і його єзуїти так розсобачують сим словом своїх задурених овечок і нещасних дівок-черниць, що на вимовленя сего одного слова "католик" такі нещасні жертви готові перегризти горло всякому, хто не належить до поганського папського Риму.

Але дарма, що віками се слово прибрав собі папський Рим, на своє власне зловживання сим словом; і то дарма, що папську таліянську церкву принято називати "католицькою." Бо саме слово "католик" не есть латинське слово, а походженя грецького. Це є грецьке слово і завше вживалося і вживається грецькою церквою, а тому й ми називаємся — греко-католиками, а не римо-католиками. Це не від тепер, а від давен-давна. Прибувши ту назву для себе, папський Рим те слово зогидив для цілого світа, своїми надужитями, продажею святині та інквізіцією. От чому Східня церква, будучи греко-католицькою, офіціяльно стала звісна як православна, подібно, як фінські і сибірські племена, змішані частево з нашим народом, прибрали наше слово Русь та стали називати себе нашим імям, а нас хахлами, малоросами і чим хочете. Вивластили нас з нашого власного, родимого.

Коли ми кажемо: "Воєдину СОБОРНУ і апостольску церкву," то се значить: "Во єдину КАТОЛИЦЬКУ апостольску церкву." Так в грецькій мові й записано і так Греки моляться, бо слово "соборний" се "католицький," — для всіх, для цілого світа. Тож, слово "католик" або "соборний це не есть власністю папського Риму, а грецьке, а що ми є грецького обряду, то ми є греко-католики, а хто нам сего заперечує, той неправду говорить. Ми то одмінчили від греків і наших прадідів.

THE WORD OF TRUTH
Published monthly by the Ukrainian Greek Catholic Orthodox Publishing Company
Subscription per annum:
In Canada $1.00 — Foreign $1.50.
Address:
Адресуйте:—
THE WORD OF TRUTH
Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave., at Main St.
Winnipeg, Man.

СЛОВО ПРАВДИ
Церковно-народний часопис для Українців в Канаді
Виходить кожного місяця.
Видає Українська Греко—Католицька Православна Видавнича Спілка.
Передплата: В Канаді $1.00 на рік.
За границею $1.50 на рік.
THE WORD OF TRUTH
Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave. at Main St.
Winnipeg, Man.

З ЦЕРКОВНО-НАРОДНОГО ЖИТЯ В СТЕЙТАХ І В КАНАДІ.

Ворохобня в "Унії" в Стейтах.

По смерти бл. пам. еп. Ортинського, Рутеньскою гр. католицькою діецезією в Стейтах через довші літа управляв о. Петро Понятишин. Римськ кий папа не спішився надати для Рутенів епископа. Аж, нарешті,.. "змилувався бог над раком",.. призначив св. Таліян на епископа о. Богачевського для Рутенів в Стейтах.

Приїхав сей епископ до Америки, сів у Філяделфії на престолі пок. Ортинського і видав свій епископський декрет: "Молчать і послушать." Духовна братія, що за довгі роки порядно розгулялася під управою о. Понятишина, зараз же порядно заворушилася, мов роздратовані чмелі на пасовиську, і відповіли повним непослушеньством епископови, а епископ всіх ворохобників суспендував і запретив, а що всі церкви в Стейтах записані на Рутенія корпорацію, то штука епископови вдалася, і воїнство покорилося і дало присягу вірности для него і для св. Таліяна. Кількох з тих воїнів епископ не розгрішив і не прийняв. Сі Дафани і Авірони дальше провадили ворохобню і поповняли свої войовничі кадри дезертирами з инших духовних таборів, тамошної свистуньщини, казьонщини тай невгомонного байбелництва. Називали себе на імя: "Американсько-укр. гр. кат. церква" через кілька літ, аж коли вже назбирали досить ріжного сорокатого краму, ніби "отців," числом 22, тоді врядили "собор" і вибрали на епископа о. Йосифа Жука. Був присутний грецький вікарний епископ і трохи Греків. Це сталося 15 липня, сего року в НюЙорку. Назву "греко-католик" знесли і назвали себе просто-рівно: "Укр. прав. церква," і фертик. Переважне число "отців" на тім "соборі" були тамошні оо. свистунці, котрі на ту оказію здезиртерували від автокефального Архп. Теодоровича: "Ет ту Бруте?"..

Еврика і радость: Іванишині, Гундяки, Каськи, Телички, Кушнірі і такі дячки і духовні недопечені "екстерни" знайшли діру і повтікали сакомпак з тамошної свистуньщини в "жуківщину." Тепер черга на канадських таких втечи від невдачі і краху та вратувати лиця від стида і журби, скочивши в "жуківщину."

2. Казьонщина в Стейтах.

В Святім Письмі сказано: "Поразя пастира і овци розсиплються." Щось подібного сталося в Росії: царя не стало і.., казьонного корита нестало. Казьонна місія в Стейтах і в Канаді зістала без $$жалованья$$. Зачалося жертя за парохії. Посунула купа архиреїв і батюшків до Стейтів і Канади. Кедровський викинув Платона з казьонного Собору. Платон пішов до протестантів епископалів та в стейті Масачусетс заінкорпорував свою незалежну церкву, накропив півтора дозена епископів і пустив плазом по Америці й по Канаді. Епископи в Сербії старі, казьонні, суспендували Платона і його компанію та прислали півтузина своїх епископів. Кроплять, сваряться за.. українців — галичан, буковинців, угорцян, бо росіян тут або зовсім нема, або байдужі і болшевики. Опікуни непрошені, нарівні з бельгійськими, німецькими та французькими піпами. Всіляка нужда і хороба чепиться нашого слухняного народа. Церковно-казьонний лад і порядок в стейтській казьонщині такий, як у Люципера на бали або в Луця Заливайка на хрестинах: бються, товчуться, колотяться і скверословлять по церквах і судах казьонні втікачі, настоящі святителі і підсвятителі, і ні стиду ні совісти не мають, ні перед людьми, ні перед Богом гріха.

3. Казьонщина в Канаді.

В Канаді тепер і від довшого часу відбувається настоящий казьонний двобій, мов на ішпаньскій арені, двох казьонних епископів: Арсенія та Іоасафа; перший ніби на престолі у граді Вінніпеґу (так він каже), а другий — ніби також на якімсь престолі у граді Монтреалі. Перший є епископом від Платона і його патенту в Масачусетс, а другий — від бончу в Сербії, як зазначено в повищім артикулі, Турнір, що-але. А Роман батюшка Самуїл за тореадора в сім медвежім побойовиську.

Приповідка каже: "Хто рано встає тому Бог дає." Так сталося з Арсенієм. Він скорше приїхав від Іоасафа й більше "накропив," щось вже до 35 примірників ріжного сорокатого ґатунку батюшків і пастухів. Кропить, аж куриться, кого лиш злапає, то зараз посилає в світ за очи, до свого іміґрантського дому, сиріч "монастира" в Сифтоні, а там вже "млин меле" і батюшки сиплються на кіш, підростають в паки і паки тай плазують та розлазяться по Канаді: «сліпі видющих провадити — десь, кудись і не знати де, як він сам каже: "дуракі дураков учіть."

Іоасаф і мало волосся на голові має, і мало й батюшків має; тонкий у него голос, тай кругом тонко коло него, всього й розради та потіхи, що Самуїл батюшка та Вдовиченко з Бі-Сі, де він до недавна малював ліс на зелено. **Ая.**

А "двобій биків" дальше поступає, справжня "буря в шклянці води," нікому вже здаєсь не на шкоду, навіть і для героя з Манши не булоб то цікавим, хоч Самуїл батюшка і сповняє сердечно та щиро ролю Санчо-Панзо, пускаючи баньки з мила, мов "бойс." Та й такого треба для веселости де-кому. Є комари, то й сі можуть бути.

4. Автокефальники в Канаді.

Є ще одна річ в Канаді, якої здаєсь нігде в світі нема, хіба лиш ще мала цяпка лишилася в Стейтах у о. Архп. Теодоровича. Се так звісна де-кому ще "Українська Автокефальна Греко Православна Церква в Канаді." Не чули про таке? Ся річ навіть заінкорпорована в Парляменті в Отаві з "чартером" на цілу Канаду. Сю річ деякі збиточники називають "мамина церква," а ще дехто вже по хлопській каже, що то "свистуни," бо Василь Свистун мав орґанізувати то, те ніби "православіє" в нашій Канаді та й з о. Теодоровичом їздив, читав відчити, промови, апостола і співав на ту інтенцію — в "соборі" і скрізь по Канаді, де лиш його та о. Теодоровича приймали.

Найстаршим в сім є о. Савчук, бо його Архп. Теодорович наставив на проторея і мітру дав. За ним слідує о. Кудрик, бо не жонатий, кажуть, та може ще за живота бути архиреєм. То він так мудро пише про Козака Чорнохліба та про його жінку Явдоху в "Укр. Голосі." Він не має мітри. За ним слідує п. Мирослав Ілько Стечишин, бо він є редактор, пише і свічку носить та подає отцеви кадило в "соборі." Він також ще немає мітри, ані навіть не свячений, бо Германос відїхав до Сирії і нема иншого патріота, щоб його ввів у хиротонію. Решту друкарі і инші такі парохіяни. Василь Свистун зрезиґнував; він казав, що йому Канонів не треба, бо він ними не буде стріляв. Ніби вистарчать для него "кіньскі окуляри." От він і пішов геть, мов Троцький у Турцію.

Що з сим клопотом є, ми бачимо й що буде побачимо. Від Бога є мухи і всіляка річ на світі.

Св. Унія в Канаді.

Що таке св. Унія, се ми всі знаємо: се злука малої частини православної греко-католицької церкви з латиньским таліянським папою римським. Приλучення нашого народа до латиньского Риму сталося огнем, мечем насильством, убийствами і муками від польських королів і такої шляхти, на нашім православнім народі. Шляхтич еп. Йосафат Кунцевич найбільше намордувався нашого народа, і тому наші люди несвідомо моляться до його духа і образів: раб цілує лабу, котра його бє.

Та уніяцька церква й до тепер у краю є під кермою польських шляхтичів, як Шептицкі, Коциловскі, Чарнецкі і подібних, котрі далі провадять насильство над переведенем нашого народа на латиньство в користь польської нації.

В Канаді був еп. Будка, який зорґанізував уніятів у діецезію, але видно замало був локаєм для французів та айришів, і на донос яничарів таліянська управа в Римі відкликала Будку з Канади, а тут поставила на еп. Василя Ладику, міщанина з Дрогобича. Цей мовчить, дише потиху і вірно служить всім і вся в горі над ним. Він розпочав латиньщеня нашого народа тим, що всіх не монахів священиків порозгонив по нетрах і безвістях, а всюда наставив і наставляє яничарів-монахів, василіянів, редемтористів, бельгійців, піпів на дурення і зраду нашого народа в користь латини і польської нації. Його свящ. М. Тр. Пелех, щоб мізерно прислужитися сему василіянському епископови, водить своїх парохіян до польського косцюлка в Сифтоні на мшу, сповідь і кумунію, де наші люди пожирають яничарські оплатки, замість св. Причастія. Еп. Василь Ладика, як бачимо, зачав вже мшити мш, пацьорити, шкаплірити і латинити наших людей по польських та французьких поганських божницях, де повно тесаних боввавнів, чому Бог противиться у другій Заповіди Божій, котру папи римські безбожно сконфіскували в корить поганського Риму.

В Унії в Канаді тепер так тихо, як на Вулькані перед вибухом: і духовеньство і парохіяне уніяцькі здеґустовані, ждуть поратунку.

6. Байбелництво в Канаді.

Біблійний Дім, яким завідує прічер Салтер, подає у "Фрі Прес," що сего року вже спродано в Канаді 50 тисяч Библіїв, розуміється що протестантських, між "чужинцями," як Німці, Українці і другі. Це значить, що таку силу того краму купили переважно Українці, "бадати правду." А це значить, що в недалекій будучині сотки українців збіднiють на маєтку, стануться байдужні до житя, а многі поспацерують до "піярів," до Брендону, Бетлфорду, у "байбелницький рай."

Між нашим народом рухаються зі своїм крамом Презбитеряне в "юнайтед" замаскованю; бадачі або "байбел студент" із своїми ґазовими книжками; суботники, що не їдять солонини та в неділю дрова рубають, і подібні "голи-роли," що качаються в релігійнй дурійці по підлозі та друть ногами одні другим кожухи та спідниці. Байбелницьке захоплене між нашим народом в Канаді пропало, лиш ще Біблії та ріжну друковану отрую пхають між наші люди за гроші і забездурно. Люди стають мудріщі.

7. Ще одна релігія.

Наш огляд житя нашого люду в Канаді був би не повний, колиб ми не згадали про парохіян Маркса-Леніна-Троцького, котрі мають свій "собор" на Прічард у Вінніпеґу, а парохії по цілій Канаді, з червоними парохами, такими дяками й піддячими. Сі вже не ростуть, а старіються, розбігаються і не йдуть більше в "дураки" на жир червоного "духовеньства," як Попович, Шатульський і подібні "архиреї." А сі лідери консолідуються, змицнюють позиції і "роблять гроші" за кошт тих, що для них поназносили й набудували, а самі або порозбігалися, або були порозгонені, як "неблагонадьожні," щоб менше було ротів до пожертя "пролетарськоого маєтку." Вже заложено Склад дров, вугля, фабрику молока, масла і сметани; в контрах стоїть вілія для відпочинку, і.., так "кумуна" мається: Кому-на, а кому й нема. Так як у кожній подібній такій справі.

ВІДОЗВА.

Отсим відзиваємся і кличемо до священиків і церковних громад, котрі мають греко-католицький православний обряд і богослуженя в своїх церквах, як і до всіх симпатиків, зголоситися до нас і помочи нам у нашім видавництві і праці до відбудови і привернення нашого обряду, запровадженя по громадах ладу і порядку в церковно-народнім житю та вратувати українську кольонію від непотрібних єзуїтів, піпів, бельгійців, німців, яничарів, "маминих" викропленців і подібного руїнницького елементу. Постараймося всі, щоб в короткім часі "Слово Правди" було тижневиком, а тоді Українці в Канаді будуть господарами свого поступу в церковнім і народнім житю.

Присилайте передплату, збирайте на пресовий фонд і підпомагайте морально. Ваша кореспонденція буде трактована уважно і дискретно. Впроваджуйте наш Статут по ваших церковних громадах і повідомляйте нас.

З поважанем,
Головна Канцелярія і Видавництво С. П.

БОГОСЛОВСЬКИЙ КУРС

Приймається здібних, здорових і вартних людей на Богословські Курса котрі будуть провадитись сеї Осени і наступаючої Зими. Час науки після здібности кандидата. Люди котрі успішно покінчать сей курс, будуть ординовані на діяконів і священиків для Місіонарської праці. Потребується людей релігійних, моральних і льояльних. Ті, що глядають легкого хліба, зволять не голоситися. Першеньство мають крайові дяко-учителі і знавці церковного співу. Інтересовані зволять голоситися, подаючи опис свого житя, здібностей та освіти, до:

U. G. C. O. C.
Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave. at Main St.
Winnipeg, Man.

ОГОЛОШЕНЯ.

Просимо всіх вірних, у всяких духовних потребах вдаватися до головної канцеляриї Української Греко-Католицької Православної Церкви на адресу

Euclid Blk. Ste. 1.
Euclid Ave. at Main St.
Winnipeg, Man.

ВАЖНЕ.

За поясненями в справах орґанізації товариства або церковної громади, просимо вдаватися до нашої канцелярії, а ми радо поможемо вам потрібною порадою.

- - - - - - - - -

Коли ви з нами, то просимо помочи нам передплатою і збиранем на пресовий фонд "Слова Правди." Просимо о скору поміч.

ПОЯСНЕНЯ

Ми, котрі видаємо отсю газету і є на чолі сего церковно- народного руху, — ми є православні греко-католики українці походженям з України Великої, з Буковини і з Галичини, священики і миряне. Ми є у повній духовній і канонічній звязи і сполученю з Вселенським Православним Патріяршим Престолом. Нічого нового ми не приносимо вам ані не закладаємо нової віри або церкви; ми є такими по вірі, як були наші прапрадіди, котрі унаслідили Віру Христову від православних Греків за князя Володимира і св. Ольги во граді Києві, в році 988.

Сподіємя ми, що на нас яничари скажуть, що ми "шизматики," кацапи, царославні і подібні бляги та неправду будуть блеяти та ригати. Слово "шизматик" се значить відірванець а такими відірванцями є сам папський Рим, бо відірвався від Вселенської церкви Христової, котра почалася на Сході Христовими Апостолами; відірванцями є Уніяти, бо відірвалися від Східної церкви, моляться і співають з книг Східної православної церкви і на ту церкву ригають блягу, образу і глум, в користь чужого їм таліянського Рима. Се дійсні яничари "схизматики" взглядом свого рідного братнього народа і прадідної церкви.

Щодо кацапства, царославія і такого, то чейже яких три чи чотири міліонів Уніятів, котрі себе називають українцями, не можуть і не сміють так ображати і паскудити звиш 35 міліонів своїх спів-братів, лише тому, що ті не пристали на Римську зраду та не кланяються до таліянського божка в Римі. Ми греко-католики і православні від часів Хрещеня Руси в Київі і перекінчиками Уніятами не сталися, тож защо паскудити і зневажати. А цар на Україні не рядить; його нема. Розумно?

Коли вже на те пішло, що лише той, хто є з таліянським Римом той ніби є українцем, а хто не під Таліяном той не українець, то деж в такім разі Українці і де Україна? Може в Таліянськім Римі і капка в Уніяцькі Галичині та по прерах в Канаді, де нашу Службу Божу паскудять бельгійські та французькі піпи з еп. Василем Ладикою з Дрогобича та посилають наших людей "до Теклі?" То се така та Україна, замотана в таліянські пацьорки, шкаплірі, бананоси, макарони і такі теревені та примшені мшою чужої нам латинщини? О, то се така та ваша "католіцка" Україна? Таж се чистий пштик, божевіля і бляга на Україну і українців. Ваші Редемптористи, Трапісти, бельгійці, французи, польский клер, піпи, фратри, таліяне і прочий папський крам — то се по вашому Українці, бо вивертають таліянські папські козьолки, а Українці на Україні не є Українці, бо не належуть під яничарську машину папського поганського Риму. Се погано і дуже мильно і жалко впасти в таку хоробу такого безмежного хорого думаня і зради свого питомо рідного. Фе, погано. Стид і ганьба.

СЛОВО "ПРАВОСЛАВНИЙ."

Ми знаємо, що коли спитаєте Уніята, чи він є "православний," то він руками й ногами відгребається від тої назви та доказує, що він не православний, а "католік."

В папськім "катехизмі для народа," котрий написав ксьондзь Франц Шпіраго, читаємо:

"Слово "православний християнин" означає того християнина, що після правої, правдивої віри Христової прославляє Господа Бога — отже католик."

"А чи ми католики можемо себе називати православними?

"В церковній бесіді не лише можемо, але та назва нам по правді належиться, бо ми прославляємо Господа Бога після єдиної, правдивої, правої віри Церкви католицької." (Ч. 3, стор. 35.)

Далі йде лайка і бляга діяволових синів, на Православних. То лишаємо для друку о. Абидоського.

А тим часом, ксьондзі-яничари на кожнім кроці висмівають Православ- і забороняють своїм кручен[illegible] овечкам так називатися. Вживають [illegible]ніть слова "правовірний," мов Т[illegible]ки, аби відділити укр. уніятів від укр. православних та посіяти роздор в користь брехливого таліянського папства і здирства.

Папський Рим брехав і бреше. Сини діявола, отця брехні, злоби і неправди. Такі були, такі зістають.

Правдою є, історичною, що римська церква повстала сто років пізніще по Христі, коли вже Православна Церква істнувала в Єрусалимі і на Сході, а в поганськім Римі людей живцем палено та звірі в циркусах пожирали, на втіху пра-прадідів теперішних папів та Шпірагів.

ПІД УВАГУ Й РОЗВАГУ ДОТИЧНИХ.

Це відноситься до людей, громад і священиків всіх і ріжних ґатунків, напрямів і ординацій: чинних, не ділаючих і в "хаосі" перебуваючих. Кличемо, зрозуміти теперішну тут ситуацію нашого спільного українського церковно-народного житя і положеня в Канаді і в Стейтах, а зрозумівши, порозумітися і розпочати одну широку акцію до житя і порядку в нашій кольонії на сім континенті. Жатва-бо многа, а жателів мало: є досить роботи і нагоди до праці для всіх "бона фіде" людей. Не відтягайтеся тай не питайте "хто зачав," — добре що зачав. Головне то, щоб все розвивалося здоровим і бадьорим темпом, питомо-історично і після традиції віків і часів нашого народа. Подрібленя і чужинецькі збоченя треба скінчити. Це нагода для вас, про котру ви думали й тепер думаєте. Розвідайте. Ваші початки знакомства зі справою буде трактуватися вповні дискретно, чи ви будете ЗА чи ПРОТИ, опісля. На остатній стороні читайте наш Статут. — Вам можуть казати, що ми може є той уневажнений "камень" під будову і т. д. Не лякайтеся, а розвідайтеся. Побачите, що все є в належнім порядку і на міцнім ґрунті Соборної Церкви.

Ті парохії і церковні громади, котрі тримається в блуді або обманьстві, зволять вдатися до нас, а ми радо поможемо вийти з неволі на волю, з брехні і обманьства на правдиву церковно-народну дорогу історичного українського житя.

Ми не реформатори, нічого не реформуємо, нічого не вигадуємо, а лиш кличемо всіх людей доброї волі, бути з нами та спільно вимести чужинецький намул і бруд з української хати на сій землі, бо вже й час то зробити давно. Наша хата забруджується днесь безкарно таліянським папським сміттям, тож годі спати, коли ворог несе нам всім загладу, духово й національно. Також час вже скінчити й з настоящою казьонною заразою покійного царизму, що так ганебно паплюжаться між собою і до нас несуть ту отрую, замість молитви. З Богом вперед!

Що робити?

Коли ви є українець і зачисляєте себе до української народности, то ви знаєте що треба робити. Жид, Англієць, Француз, Чайнамен і подібні свідомі себе народи знають що робити і роблять. Кожний окремий такий народ міцно тримається купи, бо в єдности сила. Щоб спільно триматися треба мати спільні інтереси: спільну мову, віру і одно почутя своєї народної гідности, а після сего буде гарний добробут кожного з окрема, і всіх спільно, і повага перед иншими народами-сусідами. Так роблять поважаючі себе народи. Народи свідомі. Найперше дбають і працюють для себе і для свого народа. Чи так у нас буває? Отже подумайте над сим.

У нас так водиться, що окремі одиниці ба й більші групи, і навіть міліони, будуть залюбки служити душою й тілом хоть би й самому діяволови, а лиш не собі, не свому народови, не своїй справі, а коли й видумує хто яку свою "справу," то вже все і вся для себе та для свого вузького гуртка зажирає, мов голодна безрога ціле корито. От тому між нами нема згоди, добра і добробуту, лиш гризня, чорна праця і нужда. Незгода і несвідомість себе і свого. Варта се знати.

Нащо вам здалася московська "кумуна?" Нащо вам ходити до чужинця купувати, коли є свій штор? Нащо вам бельгійця, німця, француза або иншу таку піпу, на сміх і глум, коли є свої люди на священиків? Нащо вам косцюлки і мша, коли є церкви і Служба Божа? Або для чого і на яке лихо вірувати в Таліяна, папуримського, коли він є Таліян і добрий лише для таліянів, а з нас лиш жир і тлущ збирає? Хіба є де в св. Письмі сказано, щоб вірити в Таліяна? Або може таліяни такі вже файні та красиві, що лиш через таліяна дорога до таліянського неба? Як ви думаєте? Нащо ви і для чого та після якого розуму будуєте церкви, будинки, школи купуєте землю, витрачуєте гроші, кров свою, і то все даєте в дарунок і записуєте на Рутенію, на французів та на Таліяна папуримського? Для чого? Хиба в українців бракує в головах олію, щоб самим своїм добром і майном заряджувати та розпоряджувати? Говори до гори...

Або пощо нам секти "свистуньство" і такі подрібленя на ворожі табори та на злишні видатки? Киньте все таке та служіть і працюйте самі для себе. Організуйтеся в один український народний союз по всій Канаді, як один народ, одна нація. А поділи лишіть псам; най жеруться.

В сій газеті знайдете Статут церковний. Після него організуйтеся в церковні громади та будьте панами у своїй власні господі, де вам ані півголовки ані чужинецькі яничари не будуть казати "лупити матку боску," тай самі не будуть вас лупити та мати за рабів. А наша Дієцезія Української Греко-Католицької Православної Церкви дасть вам правдивих законних священиків, а не викропленців чи яничарів від Таліяна або таких піпів. Пишіть до нас за поясненями в справі духовних потреб і організації.

Памятаймо, що в єдности наша всіх українців сила. З Богом вперед.

АВТОКЕФАЛЬНІ ТРОБЛІ.

Причина клопоту в Автокефалії — це її не канонічність щодо православія. 15-го серпня, 1931, автокефальний "Вістник" в Канаді пише таке: "Сам український нарід є найвищим авторітетом, що рішає, буде рішати і мусить рішати про свою церковну справу. "Це значить, що ніби їм не важні ні Канони церкви, ні апостольска сукцесія ані правила Вселенської православної церкви. Це пише "Вістник" вже після того, як їх автокефальний еп. Теодорович посилав делегацію і сам особисто ходив до грецького Архиепископа в Ню Йорку та старався одержати від Греків правдиве, законне свяченя себе в епископи та надане тій "автокефалії" потрібної законности. А "Вістник" пише собі на потіху, що "сам нарід рішає." Пощож тоді просити епископів Вселенського Патріха а привдиве свячене і надане законности? Тим кроком автокефальці і їх епископ Теодорович самі призналися перед своїми парохіянами, що вони всі не православні в значіню того слова, не канонічні, не признані церквою, а їх священики, яких о. Теодорович висвятив, не є священиками, тайни які вони відбувають не є важні: хрещеня, сповідь, причастя і вінчаня і т. пр. лишаються без значіня взглядом католицької православної церкви. Ну, і пощо вводити людей в блуд? Так робити є тяжким гріхом проти Бога і народа, а й ганебно.

Як читаємо в ґазетах і чуємо від людей, то Василь Свистун вже став "ґемайним" і відсунувся на бік, мов той "пусий," що наробив... шкоди...

Чи ви знаєте?

Чи ви знаєте, що робиться в Унії в Канаді? Дивіться ліпше, побачите і здивуєтеся, яка там заверуха. Всім відомо, що галицьких монахів Василіян таліяне зреформували на єзуїтів. На епископа для Рутенів в Канаді викроплено Василя Ладику, василіяна-єзуїту. Першим його ділом було в ролі епископа, порозгонити по кутах-нетрах всіх кьсондзів не єзуїтів: Олексіва до Гамілтону, Оленчука до Виндзор і Брантфорду, і т. д. Вже кількох суспендовано тай ще буде, о. Андрія Сарматюка нестало з Торонто, і ніхто не знає де його "сховажи." Василь, титулом з Абидосу, геть розгонить ксьондзів не єзуїтів, а всюда наставляє монахів та піпів єзуїтів, для ліквідації грецького обряду, тримати "фіру" та "лупити матку боску." Єзуїта не знає ні рідного краю, ні народа, ні держави, — це виродний син, котрий є весь відданий для таліянського чорного інтернаціоналу. Такі тепер керманичі на чолі церкви нашого народа, в таліянський неволи і напасти. Чи ви знаєте? Що ви на се? Дивіть, навіть Мексико та Ішпанія збунтувалися проти того нечистого "добра," після віків туману, опресії і здирства. Лож, брехня, інквізиція, — це освячені знаряди папства.

Дехто скаже, чому ми пишемо за папський таліянський Рим. А тому, що ріжна саранча папського поганьства лізе силоміць між наш народ зі своїм макароньским крамом та робить між народом гадюче розюдженя та направляє брата проти брата, та щей полишає целібатні сліди папської неморальности. От чому.

—0—

Чи ви чули, що одного разу папою римським була розпустна женщина. Сей "папа" під час одного релігійного походу з процесією, на вулици вродив дитину. Ну, може й се був "святий отець?" Читайте Історію про папів.

—0—

Д—А—Р—О—М

Здоровля людини є найцінніщим скарбом. Коли ви хорі, то вдавайтесь до нас о пораду, яку уділяємо даром. Се є одиноке українське заведения на ваших услугах. Пишіть :

ST. ANDREWS SUPPLY
Box 3651 Sta. B.,
Winnipeg, Man.

"Схизматик"

Ми всі чули про Константина і Елену. Це Коїстантий Великий, імператор або цісар колишної поганської Римської Імперії або держави. Він був поганином, як і держава його була поганська. В той час Християнство дуже поширювалося по світі. В його війську було багато християн. Нарешті, незадоволений з поганьства, Конс'антистин став християнином. Тоді він переніс свою столицю з поганського Риму на побереже Босфору коло Чорного моря, збудував місто і назвав його Царьгород, а пізніще те місто стало звісне як Константинополь або місто Константина. Коли столицю перенесено, то в Римі зістав звичайний єпископ, а що християнство поширювалось, то власть і богацтва сего єпископа збільшалися. Він став великою фігурою в Римі, а його наслідники прийняли назву "папа" і почали гордити проти патріарха в Царгороді. Епископам в Римі стрілило до голови бути "найстаршими" над християнством у світі, так як багачови в селі бути війтом, або громадським кумом. Весь тодішний християнський світ обурився проти такої діявольської гордости римського єпископа. Відбулися вселенські собори в сій справі, і горді римські епископи не покинули своєї гордости; папа таліянський захотів стати війтом у Христовій церкві. Тоді вселенські патріярхи Єрусалиму, Царгороду, Антіохії і др. викляли папів, як гордих грішників, як відступників і як еретиків. Так почався розділ одної церкви на Схід і Захід. Від того часу, при хрещено дітей, християне Східньої церкви обертаються на Захід і "відрікаються діявола і його гордині." — Розділ наступив в році 840, а Хрещене Руси було в р. 988. Отже прихожстні поганського Риму брешуть, як пси смердящі, коли кажуть, що греко-католицька православна церква була йіби тоді разом ще з Римом. Спроби навернення Риму до Христа і Соборної церкви тягнулися аж до 1050 року, але папи зіставали горді і вперті в грісі діявола, як вперший цап.

Так повстав РОЗДІЛ в одній церкві, а розділ по грецькій буде "СХИЗМА." Рим відірвався від Соборної церкви, отже таліянський папа є схизматиком або відірванцем від Христової церкви, котра повстала на Сході, а не в поганськім Римі. Не в Римі, а в Єрусалимі, Вифлеємі, Назареті — на Сході. Тож, після Історії Церкви, кожний, хто належить під Рим, той є відірванцем і схизматиком.

"МАМИНА ЦЕРКВА" В НОВІЙ ЛЬОЛІ.

Неблагодатна, неканонічна і не апостольска так звана "укр. автокефальна церква," переживала останніми часами своє "послідне подриганіе," зійшла до свого зера у своїй "козацькій" войовничости: ні вперед, ні взад, хоть сядь тай плач. Але, "за сиротою — Бог з калитою:" наверну лася в Стейтах Унїяцька ворохобня, котра тягнулася кілька літ, майже від приїзду еп. Богачевського на престол пок. еп. Оритиського. 15-го липня с.р. та інсурекція увійшла вже в нову фазу: зробився "собор" на чолі з о. Йосифом Жуком, і його вибрав той "собор" на епископа. Грецькі епископи мають посвятити його. Сего ждуть заінтересовані, мов тата з ярмарку, бо се має дати автокефальним "канонічність, законність, і благодатність." І вратоване "маминої справи." Радість, хоть бери тай горівку пий два дни підряд.

Вся автокефальна саржа в ризах, і багато таких другорядних, покинули в Стейтах Архп. Теодоровича і взяли участь у нарадах і виборах на тім "соборі." Також там парохії ухвалюють, повідомляють і покидають автокефалію і Архп. Теодоровича. Ті, що так накричали та насварили, лишають мамину церкву і мамину відправу та мову, а пристають до нового руху, бо то нове. Але се буде наливане старого вина в новий малий і таний ворочок. Се таж "мамина церква" в новій льолі, на татовій мові. Нова непотрібна баламута і згіршення. Бо й яка там буде благодатність, хоть би й під проблематично "благодатним" епископом, коли там увійшли, як чинні священики, люди, котрі десяток літ коцунствували над Православієм, Церквою і Таїнствами? Люди, котрі літами чинили травестію, пародію, насмішку і місрепрезентацію з Віри, Церкви і Таїнів? Значить тепер треба би було наново пересвячувати, наново хрестити, наново вінчати, або до церкви не впустити бувших автокефальних попів і парохіян, бож вони вперто і з великим гріхом і анатемою перебували десяток літ у злобній, пекельній ереції, у відступництві від Христової і Апостольскої церкви. А сей крам вибирав о. Йосифа Жука на кандидата на православного епископа. Як бачимо, ся справа вже на початках не є справа Божа, неканонічна і без благодати Божої, бо пічнята обманьством, і Бога, й людей. Се автокефальщина в замаскованю.

Підождемо трохи, а придивимся блізше, коли "мама в новій льолі" приїдуть і до нас в Канаду зі Стейтів бо і тут є ті, котрі ждуть-вижидають ратунку "маминої справи."

Народна приповідка каже: "З ким пристаєш, таким і сам стаєш." Так і з о. Жуком.

ВАЖНЕ!

Українці! Коли у вас в місті, містечку або на фармах є церква і церковне майно, то не записуйте ні на кого, бо то ваше. Принимайте поданий нами **Статут** та будьте господарями вашого церковно-народного майна. Коли не маєте законного священика, то напишіть до нашої канцелярії, а ми вдоволимо ваше бажанє. Приступайте громадно до законної апостольської греко-католицької православної церкви, організуйте нові церковні громади і пишіть до нас, а ми поможемо вам до спокою і порядку та охоронимо вашу громаду перед чужинецькими піпами, перед яничарами та сектярами. З Богом вперед!

Друкарня "Точила"
Виконує всякі друки в рідних мовах дешево, скоро і място.
Що маєте до друку, то посилайте до нас на адресу:
TOCHYLO PUBL. CO.
623 Selkirk Ave
Winnipeg, — Manitoba

ЗАМІСТЬ ЕПІЛЬОГА.

Може хтось з шановних читачів скаже, що ми ніби трохи "по архангельски" написали наше СЛОВО ПРАВДИ, то таких високошановних просимо не забувати, що ми тепер живемо в часах, коли навіть й публічна парада персоналу і хору Національної Преси, з Курдидиком, Біберовичом та Турулою на чолі, серед білого дня, серединою вулиці, не викликалаб моц-вразливого вражіння на колективний космос у Вінніпегу, коли-бо й громогласна труба Архангела не змоглаб вже збудити бодай напів-льогічний інтерес збірних людей до чогось, — тоді просимо зрозуміти нас та бути резонними у балачці, памятаючи на Мексико, Іщанію, Росію, Назарука, ксьондзя Шпіраго, Свистуна, Босого, еп. з Абидосу, Нац. Пресу, адвоката Мицкиту Романюка з Едмонтону і... шайтанську золоту валюту у теперішнім світі і часі. Амінь.

SUFFIELD, GORSEY & EVENS
BARRISTERS, SOLICITORS, NOTARIES, ETC.
АДВОКАТИ І НОТАРІ. **Говоримо по Українськи.**
Полагоджуємо всякі судові справи.
Office Phone: 29 489 Res.: 52964
Office: 516 McINTYRE BLOCK, MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.

МІШАТЬ, ПАЦЬОРЯТЬ, ШКАПЛЯРЯТЬ І ТРИНДИ-РИНДИ.

Унія це чорна, Юдина зрада з боку православних греко-католиків своєї віри і народности, в корить керманичів таліянської віри та підшитого погаиьством папського Риму, як також в користь чужої народности.

Наша церква, від часів Хрещеня Руси в 988 р. за нашого князя Володимира, в Київі, все була під опікою Вселенського Патріярха в Царгороді. Коли повстало Львівське Брацтво і наші Владики-шляхтичі (вибрані під Польщею) не хотіли, щоб якісь мішане, котрих і за людей не мав шлях тич-епископ, — "прості хлопи, шевці, сідельники, кожемяки" мали щось до говоріння в церковних справах, — тоді чотири таких владиків-шляхтичів Балабан львівський, Терлецький луцьки, Пельчицький турівський і Зборовський холмський, вградили потайки прилучитися під таліянську віру та нашу церкву там піддати. Відтак фальшивством втягнули до тої зради митрополита Рогозу. З часом пристали до сих, владики Потій і Терлецький. З кінцем 1594 р. вони списали заяву до папи і до короля, де звіщали про свою постанову піддатися під власть папи і привести до того инше духовенство і громадянство, з тим **щоб устрій церковний і обряд православний зіставися не нарушені,** а владиків православних зрівняно в усіх правах з епископами латинськими під Польщею. Король був тим дуже утішений: обіцяв їм усяку ласку, оборону і опіку. Потім з кінцем 1595 р. владики-зрадники Поітій і Терлецький поїхали до папи і дня 23 грудня на святочнім засіданю, перед усім папським двором і кардиналами зложили зрадники народа і церкви перед папою свою покору і присяну на вірність таліянській папській церкві іменем всіх владиків зрадників-запроданців, і так прийнято цих перекінчиків до церкви таліянської, римської. Це сталося 23 грудня, 1595 року. Так зачалася ганебна Унія і зрада церкви і народа яничарами владиками-шлухтичами, без відома народа і духовенъства: зрадою, підступом, насильством, муками і продажністю, в користь шляхти, проти "хлопів." Так зачалися козацькі войни: за народ і віру православну. Сего року, 23 грудня, буде 336 років, від часу, коли про ступно й ганебно переведено частину нашого народа на яничарство, відірвано від одного коріня і зроблено поділ.

336 років! За той час папський Рим угоду, "щоб устрій церковний і обряд православний зіставі не нарушені," перфідно зламав, знищив і далі нищить та з поспіхом переводить ліквідацію православного греко-католицького обряду і устрою церковного. За той час впроваджено і впаковано таліянським Римом у наш красний обряд багато поганських римських "козьолків:" поганську "маївку," до "Вірую" додано "філіокве," спаскуджено і попеверто нано наші грецькі церковні книги, до святих церковних додано душогубів, котрі мордували наших людей, запроваджено парубоцтво для священиків, людей обвінчано і обвінчується таліянськими пацьорами, вервицями, шнурами, мотузами, клоз-лайнами, шматтям-драним таліянського поганства, шкаплярами. Касується на посніх Іконостаси, ставиться тесаних бовванів з дерева, гіпсу і каменя, і ту поганську погань люди цілують, кланяються і моляться, як до Бога, супроти другої Заповіди Божої, яку поганський таліянський Рим сконфіскував і викинув з Декальогу, без совісти й гріха. Вже мішать мши латинські для наших людей та кумунікують яничарськими оплатками, на загибіль душі і народности нашого народа. Дивіть, що Пелех кьондзь виробляє з нашим довірчивим народом по польских косцюлках?! Тепер видрукувано в Галичині новий Служебник в церковній словянській мові, — повну копію латинської папської церкві іменем всіх владиків зрадників-запроданців, і так прийнято цих перекінчиків до церкви таліянської, римської. Це сталося 23 грудня, 1595 року. Так зачалася ганебна Унія і зрада церкви і народа яничарами владиками-шлухтичами, без відома народа і духовенъства: зрадою, підступом, насильством, муками і продажністю, в користь шляхти, проти "хлопів." Так зачалися козацькі войни: за народ і віру православну. Сего року, 23 грудня, буде 336 років, від часу, коли про ступно й ганебно переведено частину нашого народа на яничарство, відірвано від одного коріня і зроблено поділ.

336 років! За той час папський Рим угоду, "щоб устрій церковний і обряд православний зіставі не нарушені," перфідно зламав, знищив і далі нищить та з поспіхом переводить ліквідацію православного греко-католицького обряду і устрою церковного. За той час впроваджено і впаковано таліянським Римом у наш красний обряд багато поганських римських "козьолків:" поганську "маївку," до "Вірую" додано "філіокве," спаскуджено і попеверто нано наші грецькі церковні книги, до святих церковних додано душогубів, котрі мордували наших людей, запроваджено парубоцтво для священиків, людей обвінчано і обвінчується таліянськими пацьорами, вервицями, шнурами, мотузами, клоз-лайнами, шматтям-драним таліянського поганства, шкаплярами. Касується на посніх Іконостаси, ставиться тесаних бовванів з дерева, гіпсу і каменя, і ту поганську погань люди цілують, кланяються і моляться, як до Бога, супроти другої Заповіди Божої, яку поганський таліянський Рим сконфіскував і викинув з Декальогу, без совісти й гріха. Вже мішать мши латинські для наших людей та кумунікують яничарськими оплатками, на загибіль душі і народности нашого народа. Дивіть, що Пелех кьондзь виробляє з нашим довірчивим народом по польских косцюлках?! Тепер видрукувано в Галичині новий Служебник в церковній словянській мові, — повну копію латинської папської церкві іменем всіх владиків зрадників-запроданців, і так прийнято цих перекінчиків до церкви таліянської, римської. Це сталося 23 грудня, 1595 року. Так зачалася ганебна Унія і зрада церкви і народа яничарами владиками-шлухтичами, без відома народа і духовенъства: зрадою, підступом, насильством, муками і продажністю, в користь шляхти, проти "хлопів." Так зачалися козацькі войни: за народ і віру православну. Сего року, 23 грудня, буде 336 років, від часу, коли про ступно й ганебно переведено частину нашого народа на яничарство, відірвано від одного коріня і зроблено поділ.

336 років! За той час папський Рим угоду, "щоб устрій церковний і обряд православний зіставі не нарушені," перфідно зламав, знищив і далі нищить та з поспіхом переводить ліквідацію православного греко-католицького обряду і устрою церковного. За той час впроваджено і впаковано таліянським Римом у наш красний обряд багато поганських римських "козьолків:" поганську "маївку," до "Вірую" додано "філіокве," спаскуджено і попеверто нано наші грецькі церковні книги, до святих церковних додано душогубів, котрі мордували наших людей, запроваджено парубоцтво для священиків, людей обвінчано і обвінчується таліянськими пацьорами, вервицями, шнурами, мотузами, клоз-лайнами, шматтям-драним таліянського поганства, шкаплярами. Касується на посніх Іконостаси, ставиться тесаних бовванів з дерева, гіпсу і каменя, і ту поганську погань люди цілують, кланяються і моляться, як до Бога, супроти другої Заповіди Божої, яку поганський таліянський Рим сконфіскував і викинув з Декальогу, без совісти й гріха. Вже мішать мши латинські для наших людей та кумунікують яничарськими оплатками, на загибіль душі і народности нашого народа. Дивіть, що Пелех кьондзь виробляє з нашим довірчивим народом по польских косцюлках?! Тепер видрукувано в Галичині новий Служебник в церковній словянській мові, — повну копію латинської папської церкві іменем всіх владиків зрадників-запроданців, і так прийнято цих перекінчиків до церкви таліянської, римської. Це сталося 23 грудня, 1595 року. Так зачалася ганебна Унія і зрада церкви і народа яничарами владиками-шлухтичами, без відома народа і

відправляє сам увіщький еп. Василь Ладика з Абедосу, там що-неділі скавулить таліянська катеринка, а люди думають, що так і треба..

От і бачите: мішать, пацьорять, шкаплірять, мотузять, і тринди-ринділять вже по наших церквах виродні сини, а священників обернули і далі обертають на вічних парубків, і в краю, і тут, та тягають наш люд по чужих, ворожих релігійних смітниках поганського таліянського Рима. Ждіть, побачите, скількo ще приїде бельгійських, німецьких та французьких піпів, мшити під скавуління макаронської катеринки в наших церквах.

Що ви на се? Чи дастеся по собі топтати ріжним макаронам, пінам та яничарам? Коли ні, то будьмо разом та разом вимеТемо чуже сміте з власної хати у нашім церковно-народнім житю, як на шануючих себе людей пристало.

Рим хруням схрунив і далі хрунить!

ДО "РУССКИХ" ГРОМАД ЦЕРКОВНИХ.

Жид історично називається "Єврей" або "Гібру," але се не шкодить його народности, що він називається "Джю" або "Жид." Коли весь наш народ називається Українцями; коли байбелники, папські яничари і всіляка всячина йде до нашого народа як українці до українців; коли єзуїти та піпи аж сліпіються, доказуючи, що й вони "українці," то пощо ви, будучи українцями, тримаєтеся росийської казьонщини, обертаєте і тримаєте свої церкви як "Рушен" або росийські, коли ви не є ані росіянами ані "Рушен," бо Русин не є росіян. Ви сею впертостию-тормозите та стримуєте Діло Боже та пускаєте св. Православіє на жир піпів і яничарам. Ваші церковні маєтки є ваші; казьонні "Рушен" до вас не мають найменшого права, тож не марнуйте часу, понаганяйте геть від себе казьонну царську саранчу, підпишіте поданий в сій газеті **Статут** церковний у двох примірниках, будемо разом і скінчимо ту погану казьонну ворохобню росийських зайдів за наші душі і шкіри, котрі до них не належуть, тепер і на віки. Най ідуть собі до росіянів. Подумайте, час бути людьми, а не посьміховиськом, ради якихось чужих "святителів," яким ціна дві змерзлі бараболі, у нашім церковно-народнім житю. Вставаймо мертві і заспані та байдужі — до життя.

Хто з нами, тих просимо в імя добра народа зараз до нас писати, лучитися з нами і прислати та збирати помір грошеву на дальше видання сеї газети в імя правди.

Статут

Української Греко-Католицької Православної Церкви в Канаді.

". Назва Церкви.

Назва церкви офіційно принята як слідує: "Українська Грекo-Католицька Православна Церква св. ——— з такою-ж печаткою.

2. Храмовий День.

Храмовий день принятий в день — дня ——— ст. ст.

3. Власність майна церковного.

Майно церковне складається з площі, де побудована церква і дім парохіяльний, і становить неограничену власність членів або громади церковної в ———

4. Члени церкви.

Членом церкви може бути всякий чоловік без ріжниці національних переконань, исповідуючий св. Грекo-Католицьку Православну віру.

5. Права членів.

Кождий член церкви має право брати участь в Богослуженію церковнім, користати із треб священослужителя, вибирати через безпосередне голосование уряд церковний, або бути вибраним до уряду.

6. Обовязки членів.

Кождий член обовязаний строго придержуватися приписів сего Статута, виповняти свої членські взноси річно, ухвалені загальними зборами, котрі мають виплачуватися до каси церковної; являтися безусловно на назначені збори, бути присутним на загальних Богослуженях, кождого року приступати до св. Сповіди і Причастія; посилати дітей в церковну школу до науки рідної мови, історії і катехізму; заохочувати других до вступлення в члени церковні, дбати про чистоту обряду і віри.

7. Фонд церковний.

Фонд церковний складається з рухомого і нерухомого майна, котре може бути дароване або закуплене і становить одноцільну власність членів церкви. Фонд рухомий складається з добровільних членських пожертв і вкладок.

8. Заряд фондами.

Фонд церковний есть під зарядом церковного уряду, вибраного загальними зборами, але уряд не має права сам роспоряджатися тим майном, т. є оттяжати довгом, продавати, переписувати або дарувати комусь, без рішення загальних зборів.

9. Вибори уряду церковного.

Вибори уряду церковного відбуваються за безпосередним, явним або тайним голосованям членів церкви, котрі виповнили свої членськи повинности, приписані сим Статутом.

10. Не спосібні на уряд.

До урядуване можуть бути вибрані:

а) налогові пяниці,

б) живучі в незаконнім супружестві

в) карані судово за злочин убійства

11. Склад уряду.

Церковний уряд складається в членів церкви, вибраний більшістю голосів на загальних зборах, а іменно:

а) Председатель і його заступник,

б) Секретар,

в) Касієр,

г) Староста і його заступник,

д) Контрольор і його заступник.

12. Права уряду.

Уряд есть уповноважений до виконування рішень ухвалених загальними зборами, заключування угод з священником і определіленя його посади. Має право нагляду за розширеням церковного майна і дбати про лад і порядок в церкві.

13. Приймання священика.

Уряд церковний має право принятн священика або удалнти його за попередним виповідженям служби не менше 30 день.

14. Священик.

Священик має бути української народности, рукоположений законним епископом, котрий підлягає Патріяршому Престолу Православної Церкви.

15. Благодітель церкви.

Кождий член може стати благодітелем церкви і бути вписаним в проскомидійну книгу на вічний спомин, если зложить в готівці суму сто долярів або не менше 50 долярів, і ci занимають в рішеню в церковних ділах подвійний голос.

16. Рішення загальних зборів.

Важність рішеня загальних зборів церковної громади потребує ⅔ членів через голосования.

17. Ціль громади і її членів.

Основана церковна громада через відповідне число членів ставить собі за ціль жити після Ученія Христа, ширити любов і повагу серед своїх собратів, давати взаїмну поміч потребуючим, виховувати своїх дітей в христіянськім дусі, основувати читальню, кооператив і рідну школу для молодіжи.

18. Збори церковні.

Збори церковні можуть бути скликані на бажане більшости членів на всякий случай, а церковного уряду збори кожного місяця, і рішення мають бути оголошені в церкві під час Богослуженя. Збори мають відбуватися лише виключно в церковнім будинку.

19. Втрата членьства.

Член може втратити своє членьство до церкви і її маєтку, коли:

а) ділає словами або чинно против ладу і порядку церковної громади.

б) коли не сповняє своїх обовязків, наложених і рішених загальними зборами.

в) коли веде агітацію серед членів против церкви, в користь якої другої церкви або товариства,

г) коли безпідставно обезчещує урядника або священика публично,

д) коли веде неморальне безправне житя, або був каранй судово за злочин.

20. Обовязок председателя.

Обовязок председателя є бути присутним і скликати так загальні як і місячні збори, давати інформації до поліпшеня положеня церковного та вважати на лад і порядок підчас зборів.

21. Секретар.

Секретар має провадити книгу протокольну і вести всі записки рішень якнайточнійше.

22. Касієр.

Касієр обовязаний вести книгу касову, записувати всі доходи і видатки і дати звіт на загальних зборах членів з доходів і розходів.

23. Контрольор.

Контрольор має право в кожнім часі затребувати книги у касієра і переглянути всі позиції, чи рахунки ведені в порядку, а если знайде які неточности, заявити председателеви.

24. Усунення уряду.

Членам прислуговує право усунути цілий уряд або в части, если покажеся, що вибраний уряд не сповняє сво їх обовязків або стараеся шкодити розвитку церковної громари, або явно причиняеся до руйнованя церковного добра. На місце усуненого члена або цілого уряду, збори членів вибирають новий уряд.

25. Обовязки священика.

Священик обовязаний строго сповнятн богослуженя по православноу уставу, учити дітей Закона Божого, вести себе тверезо і морально, відноситися до членів з любовю і увагою, а також провадити школу церковну. Священик бере участь в зибраних церковної громади не яко председатель, а яко духовний дорадник.

26. Проти змін.

Церква ся зістає незмінно Греко-Католицькою Православною, як також і параграф 14-ий сего Сатута зістає незмінним на всі часи. Вистарчить протесту одного члена сеї церковної громади для охорони сего 26-го параграфу проти нарушене.

Повищий Статут затверджений Загальними Зборами в присутности ...

Слідують підписи цілого уряду церковного.

Посилайте передплату і збирайте на пресовий фонд.